

บ้านโคกข่อย

คลองหน้าเมือง (คลองปากนคร)

ปรางค์ไทรผ่านบ้านโคกข่อย หมู่ที่ ๔ ตำบลปากนคร อำเภอเมือง
คลองนี้แยกจากคลองท้ายวัง ผ่านกำแพงเมืองแล้วตรงไปบรรจบกับคลองหัวตรุด

๑. ลักษณะทางกายภาพ

บ้านโคกข่อยเป็นหมู่บ้านที่ ๔ ของตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองไปทางทิศตะวันออกประมาณ ๖ กิโลเมตร ประกอบด้วยหมู่บ้าน ๕ กลุ่ม คือบ้านโคกข่อย บ้านตากแดด บ้านสถิน บ้านหุยนบ และบ้านราชพฤกษ์

๑.๑ ขนาดและอาณาเขต

บ้านโคกข่อยมีพื้นที่ประมาณ ๔,๕๐๐ ไร่ มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับบ้านจางสำโรง ตำบลท่าซัก
ทิศใต้	ติดกับบ้านปากนครบน ตำบลปากนคร
ทิศตะวันออก	ติดกับบ้านนางพระยา ตำบลปากนคร
ทิศตะวันตก	ติดกับเขตสุขาภิบาลปากนคร ตำบลปากนคร

๑.๒ ภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของบ้านโคกข่อยเป็นที่ราบลาดเอียงจากสันทรายอันเป็นที่ตั้งตัวเมืองนครศรีธรรมราช

สภาพโดยทั่วไปเป็นทุ่งนา มีไม้ยืนต้นขึ้นอยู่เป็นกลุ่มๆ เช่น โดนด และไผ่ เป็นต้น ริมฝั่งคลองมีไม้ยืนต้นและพืชผลที่ชาวบ้านปลูกไว้ประปราย

ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย หรือดินเหนียวปนทราย มีสีน้ำตาลปนเทาหรือสีน้ำตาลอ่อน เกิดจากตะกอนลำน้ำในสมัยโบราณที่ทับถมลงมาหลายร้อยปี ส่วนมากพบบนส่วนต่ำของสันดินริมน้ำ สภาพพื้นที่ค่อนข้างเรียบ มีน้ำแช่ขังนาน ๒-๓ เดือน เป็นดินลึก การระบายน้ำดีปานกลางถึงเลว

ลำน้ำธรรมชาติที่ไหลผ่านหมู่บ้าน คือ คลองหน้าเมือง (คลองนครน้อย) คลองสายนี้รับน้ำมาจากคลองท่าดี ไหลเลาะสันทรายเขตตัวเมืองนครศรีธรรมราชด้านตะวันตก แล้วเลี้ยวขวาผ่านกำแพงเมือง ด้านทิศเหนือ ตรงไปทางตะวันออก แล้วบรรจบกับคลองหัวตรุดที่บ้านโคกช้อย ก่อนจะไหลลงสู่อ่าวนคร ที่บ้านปากน้ำป่าวนคร

๒. ลักษณะทางสังคม

ประชากรในบ้านโคกช้อยมีสองกลุ่มใหญ่ กลุ่มแรกประกอบด้วยบ้านโคกช้อย บ้านตากแดด บ้านสถิน และบ้านหุบ มีจำนวน ๓๒๗ ครัวเรือน (มีจำนวน ๑,๕๗๐ คน) เป็นชุมชนดั้งเดิมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณริมคลอง ส่วนกลุ่มที่สองคือ หมู่บ้านราชพฤกษ์ ซึ่งเป็นหมู่บ้านจัดสรร มีบ้าน ๓๔๓ หลัง (ไม่รวมอาคารพาณิชย์) เป็นชุมชนใหม่ที่สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.๒๕๓๑ มีลักษณะเป็นชุมชนเมือง ในจำนวนนี้ร้อยละ ๔๘ นับถือศาสนาพุทธ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๒ นับถือศาสนาอิสลาม ประชากรเข้ามาตั้งถิ่นฐานในบริเวณชุมชนแรก มาแล้วเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ปี วัดในหมู่บ้านมีอยู่หนึ่งวัด คือ วัดท่านคร ซึ่งตั้งเมื่อ พ.ศ.๒๔๕๐ มีพุทธศาสนิกชนส่วนใหญ่ จากหมู่ที่ ๒ และ ๔ มาประกอบศาสนากิจในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ส่วนสถานศึกษาในหมู่บ้านมีสองแห่ง คือ โรงเรียนวัดท่านคร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ และโรงเรียนท่านครญาณโรราส สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนมัธยมนี้เพิ่งก่อตั้งเมื่อไม่นานมานี้

(พ.ศ.๒๕๓๔)

ส่วนบริการทางด้านสาธารณสุขแก่ประชาชน มีสถานอนามัยในหมู่บ้านคือ สถานอนามัยบ้านโคกช้อย ให้บริการด้านอนามัยขั้นมูลฐาน และการปฐมพยาบาล รวมทั้งการวางแผนครอบครัวแก่ประชาชน ในหมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๓ (บ้านนางพระยา)

๓. ลักษณะทางเศรษฐกิจ

อาชีพหลักชาวบ้านโคกช้อยดั้งเดิม คือ อาชีพการประมงและการเกษตร ต่อมาเมื่อสร้างหมู่บ้านราชพฤกษ์ขึ้น ประชาชนที่เข้าอาศัยกลายเป็นกลุ่มธุรกิจ และข้าราชการเป็นส่วนใหญ่ ทำให้อาชีพของประชากรในหมู่บ้านมีลักษณะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ในขณะที่ประชาชนกลุ่มเดิมเป็นกลุ่มชาวชนบท ยังชีพด้วยการประมงและเกษตรกรรม ส่วนประชาชนกลุ่มใหม่กลับมีลักษณะเป็นกลุ่มคนเมือง วิถีการดำเนินชีวิตจึงแตกต่างกัน และฐานะทางเศรษฐกิจก็แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

๔. ลักษณะทางกายภาพ

เส้นทางคมนาคมสายหลักที่ใช้เดินทางเข้าออกหมู่บ้าน คือ ทางหลวงจังหวัด หมายเลข ๔๑๐๒ (นครฯ-ปากนคร) ใช้เป็นเส้นทางติดต่อกับตัวเมืองนครศรีธรรมราช โดยผ่านพื้นที่หมู่ที่ ๑, ๓ และ ๔

ส่วนการติดต่อภายในหมู่บ้านและตำบลใกล้เคียง ใช้ถนนภายในหมู่บ้านที่แยกจากทางหลวงจังหวัด หมายเลข ๔๑๐๓ ซึ่งบางช่วงเป็นถนนผิวดิน และบางช่วงเป็นถนนคอนกรีตเสริมไม้ไผ่

การเข้าออกหมู่บ้านนิยมใช้รถจักรยานยนต์รับจ้าง ส่วนการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรออกสู่ตลาดนิยมใช้รถบรรทุกเล็กเป็นหลัก

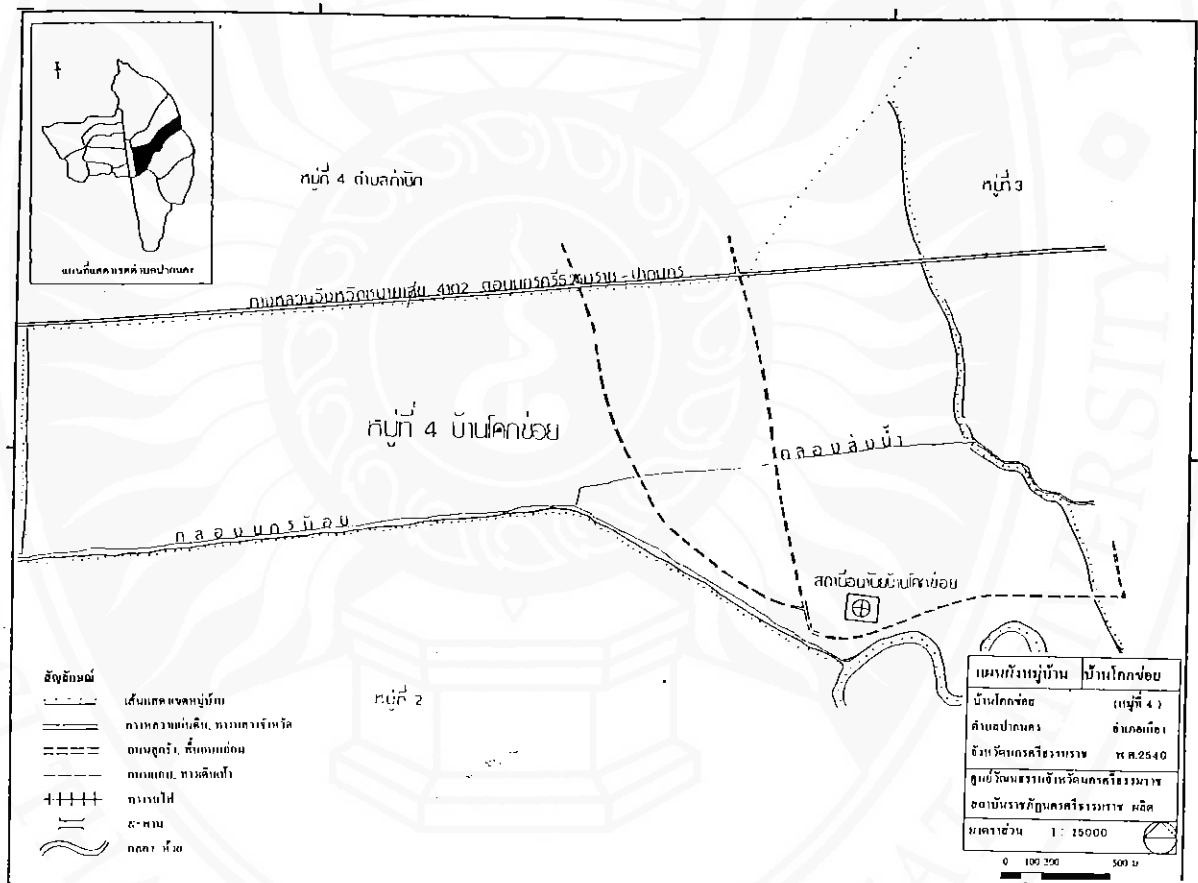
*สัมภาษณ์นายแมน บุญคง อายุ ๖๕ ปี ณ บ้านเลขที่ ๓๔ หมู่ที่ ๔ (บ้านโคกช้อย) ตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๐

ชื่อ "บ้านโคกข่อย" ได้มาจากสภาพภูมิประเทศ
ที่ตั้งหมู่บ้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นโคกหรือเนิน บนโคก
หรือเนินนั้นมีต้นข่อยขึ้นอยู่ ชาวบ้านจึงพากันเรียกว่า
"โคกข่อย"

ขึ้นเองตามธรรมชาติ เพราะคนเฒ่าคนแก่เล่าว่า
เมื่อครั้งมาตั้งบ้านเรือนในละแวกนี้ ข่อยต้นนี้ก็มิได้อยู่แล้ว
ชาวบ้านจึงพากันเรียกหมู่บ้านนี้ว่า "บ้านโคกข่อย" ตาม
ชื่อต้นไม้เก่าแก่บนโคกนี้

ต้นข่อยเป็นไม้ต้นขนาดย่อมถึงขนาดกลาง ชนิดหนึ่ง มักขึ้นตามป่าต่ำและริมแม่น้ำลำคลอง ไร่เล็ก และค้าย เปลือกใช้ทำปอและกระดาษ ชาวบ้านที่นี้ นิยมนำเปลือกที่แก่มาเคี้ยวเอาน้ำ เชื่อว่าจะทำให้ฟัน แข็งแรง และบรรเทาอาการปวดฟันได้ผลชะงัดนัก เด็กๆ ในสมัยโบราณจึงพากันไปตัดเอาเปลือกที่โคนต้น หรือกิ่งมาเคี้ยวแก้ปวดฟันเป็นประจำ

เมื่อทางราชการได้แบ่งพื้นที่ในเขตตำบลปากนคร จึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่า "บ้านโคกข่อย" สืบมา

ทฤษฎี 4 บ้างก็บอกข้อย